

„תצילנה האוזניים של כל איש בישראל...“

נכדה של אחד ממונהיג'י המדינה וקרובתו של מנהיג אחר היו בין שש חיילות חיב"ה שנודונו למאסר בעוון עישון סמים במיחקן צבאי ובדירה פרטית

לשקול את מקום שירותה, אחרי השיח רור, כדי שלא תמשיך לפגוע במימשעת ובמוטר.
„היא ניצלה את הדירה שנתנו לה הוריה כדי לערוך חגיגות סמים, במשך תקופה ארוכה,“ קבעו השופטים.
נאשמת אחרת, גם היא מאותה היחידה, יעל*, נדונה להמישה חודשי מאסר, מתוכם רק שניים בפועל. „חיילות חיב"ה, אמרו השופטים הצבאיים בפסקדינם, „הן הן עילית בבנות הצבא. הרבה חיבה היינו רוצים להרעיף על בנות חיב"ה אלה,

אם החלו לזלוג הרמעות. תחילה, דמעות על פרצופים קפואים. אחר-כך החלו הגניחות ובעקבותיהן הבכי הממשי, ללא כל כושה, קורע לב.
בבית-המישפט הצבאי המחוזי בבית-הירוק ביפו ישבו שש חיילות-חיב"ה צעירות על ספסלי-הנאשמים. אב בית-הדין סיים את קריאת פסקי-הדין שבו נקבע שכולן נשלחות לכלא. אך נראה שלא רק מורא כלא-הנשים הצבאי, כלא 400, הרגיע את שש הצעירות שגעו בככי. הן נעלבו בעיקר מדיברי השופטים עליהן.

מראה זייד האשר

קנו אצלן, שקט תעשייתי בכסף, ומרוב שיעמום הן הגיעו לסמים. דינה, למשל, עישה סמים עוד הרבה לפני שהתגייסה, והיו לה הרבה מאוד חברים סוחרי-סמים עוד לפני שלבשה מדים.

חיילות

וחיננות

ראה שמגן ניצה צודקת. העדות שהועלו לפני בית-הדין ביפו, העלו אורח-חיים שאינו הולם חיילות, בנות טובים. אך עונשי-המאסר הקלים שהוטלו על שש החיילות — מחודשיים מאסר ועד ששה חודשים — מעידים על כך שבצה"ל אין מתרגשים כל-כך מעישון-סמים. על פי העדות, וגם מהכרעת-הדין, ברור לגמרי שדינה אירגנה „חיננות של סמים“ בבית שנתנו לה הוריה. בחיננות האלה אמנם לא השתתפו רק לובשי-מדים, והיו בהם גם אזרחים, אך במרבית המקרים עישנו בהן מריחואנה וסמים אחרים חיילות המשרתות עם דינה ביחידת-חיב"ה במחוז ירושלים, והיילים המשרתים במחוז.

קל היה להאשים את דינה, לטעון שהיא הסיתה את יתר החיילות והחיילים לעשן איתה, והכניסה אותם לראשונה בסוד ה-סם. אולם כל מי שמצוי בבעיית-הסמים בצה"ל, ובעיקר בקרב החיילות, יודע ש אין הדבר כך. קשה למצוא חיילת שלא עישה, שאינה מכירה פעשני-סמים עוד מתקופת טרום-הגייוס שלה, ודינה לא הייתה צריכה לערוך היכרות בין החברות שלה, ששירתו בגשר-אלנבי, ובין הסמים. אולם בית-הדין הצבאי החליט לתת ל-דינה עונש חמור יותר מאשר ליתר, משום שהיא וחבר שלה היו המקשרים בין סור-חרייה-סמים לבין החיילות האחרות, ודינה אף עודדה את החיילות לרכוש מדי פעם אצבע של חשיש.

להכחיש

מיד

ה"ל לא למד עדיין איך להתייחס לבעיית הסמים. עד לפני שנים מעטות הכחישו שילטונות הצבא שקיימת בכלל בעיה כזו. כל מיקרה של חיילים, שנתפסו בעישון סמים בבסיס שלהם, הורכש מיד, וכאשר אי-אפשר היה להכחיש עוד — נטען שזה מיקרה חריג. אחר כך התברר כי עישון-הסמים בצבא הוא מגפה של ממש, הפוגעת בכושר הרקבי של החיילים.

ואליה, כל זה יצר מתחים וגרם להן לעשן סמים.
אולם המפקדת של החיילות, סגן ניצה, אינה מבינה את הקשר בין תנאי העבודה לבין החשיש: „התנאים בגשר אומנם קשים. הם מאוד, למרות שיש מזגנים. זה לא נעים לבקש מאשה מבוגרת להתפשט, ולעבור על הגוף שלה עם מגלה מתכות, אבל מה הקשר בין זה לבין עישון סמים?“

ניצה גם מוחה נגד נסיונו של הבנות לקשור את הסמים בעבודה: „את הן הרגלים לעישון סמים הן הביאו מבית-הספר התיכון. אלה הן בנות-טובים קלא-סיות, שהיה להן הכל בבית, שההורים

העוסקות במילחמה קשה, מסוכנת ורבת-חשיבות לביטחונם ולשלומם של אזרחי ישראל. אבל בנות אלה לא הגיעו לסם באקראי, אלא מתוך היכרות עם גורמים שסיפקו אותן, ומתוך מחשבה-תחילה השי-גו אותן והשתמשו בו.“
הוריה של אחת החיילות שנודונו בבית-המישפט מחו נגד פסקי-הדין הקשה. „זה הכל באשמת העבודה שלהן בגשר“, הם הסבירו, „הבת שלנו נמצאה במתח נפשי גבוה, בגלל המגע עם 700 נשים ערביות כל יום. אין להן תחבורה סדירה מהגשר

• השם בדוי. השם האמיתי שמור ב-מערכת.

באמצע החודש שעבר עלתה מצ"ח (מישטרה-צבאית-חוקרת) על עיקבותיהם של סוחרי-סמים ירושלמיים, שעל-פי מידע מוקדם, שהגיע אליה, מכרו סמים לחיילים — ובעיקר לחיילות — המשרתים ב-ירושלים.

מעקב ממושך גילה כי המידע הסודי שהגיע למצ"ח היה נכון. סוחרי-סמים זעיר-רים בירושלים התחברו עם בנות חיב"ה, המשרתות בירושלים ובגשר אלנבי, התי-יידו איתן, מכרו להן חשיש, מריחואנה וגם סמים אחרים, ואף שיחדו אותן להשפיע על חברים וחברות שלהן, חיי-לים ומשוחרי צבא, להשתתף אף הם במסיבות הסמים.

המישטרה-הצבאית הטילה מעקב על הר-חיילת דינה. שהיא בת למישפחה ידועה בישראל, סבה היה מנהיג ציוני ומתחים גדול. הוריה העניקו לה מכל טוב, בין היתר, דירה משלה בשכונת רחביה ב-ירושלים.

היא שירתה בגשר אלנבי, תפקידה היה לברוק ולפשפש בבגדיהן ובצרותיהן של נשים ערביות שעברו מישראל אליה. על-פי דבריה בעת המישפט היא הכירה בגשר אלנבי „טיפוסים שליליים שאחר-כך באו אלי לירושלים.“ היא לא פירטה אם טיפוסים שליליים אלה היו ערבים או יהודים, אך המישטרה-הצבאית יודעת שהם היו יהודים.

מסיבות

סמים

דינה הואשמה במישפט ב-15 סערי-פי אישום שונים, כולם מתייחסים לעישון ושימוש בסמים. במהלך המישפט התגלה כי היא נהגה להזמין לדירתה חיילות, חיילים ואזרחים למסיבות-סמים, ואף להשפיע עליהם לרכוש סמים נוספים אצל חברים שלה, סוחרי-סמים.
אולם מה שהרגיז יותר מכל את הר-שופטים, וקודם לכן את חוקרי המישטרה-הצבאית, היה הגילוי שהיא עישה סמים בעת תפקידה בגשר אלנבי. „זו כושה“, אמר אחד העדים, „שחיילת, שמייצגת את המדינה בפני הערבים, מסתובבת לה מס' טולית בזמן העבודה.“ מפקדיה חשדו בה שהיא מעשנת סמים בזמן העבודה, אך לא העזו להעיר לה על-כך. הם לא האמינו שנכדתו של המנהיג תעשן סמים.

דינה קיבלה את העונש החמור ביותר מכל חיילות חיב"ה. היא נדונה ל-10 חודשי מאסר, מתוכם חצי שנה בפועל, וכן הורדה מדרגת סמל לדרגת טוראי. השופטים המליצו לפני שילטונות הצבא

• השם בדוי. השם האמיתי שמור ב-מערכת.

„הרבה חיבה היינו רוצים להרעיף על בנות חיב"ה...“

צה"ל אמ-

גם פקח מאז את עיניו, והוציא את ראשו מהחול, אך למרות שכבר היה ברור שה-